

عنوان مقاله:

تحلیل فضاهای آموزشی شهرستان دشتی استان بوشهر با استفاده از تکنیک TOPSIS تحلیل خوشه ای

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

غلامرضا امینی نژاد - استادیار گروه جغرافیای دانشگاه پیام نور تهران، ایران

علی صمیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور، مرکز بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

اساس پیشرفت هر کشور بر آموزش استوار است و شاخص های توسعه آموزشی موجب رسیدن به پیشرفت خواهد شد. دسترسی همگان به فضاهای آموزشی به خصوص فضاهای آموزشی سطح بالاتر موجب رشد و شکوفایی هر چه بیشتر یک کشور خواهد و همچنین موجب رضایت مندی هر چه بیشتر مردم جامعه خواهد شد لذا سعی برنامه ریزان آموزشی بر این است که فضاهای آموزشی استاندارد را طوری مکان یابی کنند که موجب دسترس همگان باشد تا همه به طور مساوی از فضاهای آموزشی مناسب برخوردار باشند. لذا این تحقیق که از نوع توصیفی تحلیلی بوده، سعی شده است که به تحلیل شاخص فضاهای آموزشی شهری و روستایی شهرستان دشتی پرداخته شود. اطلاعات از نوع کتابخانه ای و استفاده از دادهای مرکز آمار کشور است. شهرستان دشتی با توجه به وسعت و گستردگی دارای فضاهای آموزشی متنوعی می باشد که در این تحقیق با توجه اینکه داده های در دسترس داده هایی کلی بود که فقط با آن می توان به تحلیل فضاهای آموزشی شهری و روستایی پرداخت بنابراین در این تحقیق با استفاده از 15 شاخص آموزشی و با استفاده از ترکیب روش TOPSIS تحلیل خوشه ای مورد ارزیابی قرار گرفت نتایج تحقیق به این شرح بود که دهستان های کبگان، خورموج و مرکزی به ترتیب با ضریب اولویت 0/567 و 0/533 و 0/511 بالاترین رتبه ها و سه دهستان کاکلی، طسوج و چغاپور به ترتیب با ضریب اولویت 0/293 و 0/302 و 0/352 پایین ترین رتبه ها را به خود اختصاص داده اند.

کلمات کلیدی:

فضای آموزشی، استاندارد، شهرستان دشتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/702888>

